

ระเบียบสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานราชการ
ในสังกัดสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานราชการ เพื่อให้การบริหารพนักงานราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เป็นธรรม เหมาะสม และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การบริหารพนักงานราชการที่บังคับใช้ในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ แนวทางในการบริหารพนักงานราชการเพิ่มเติมจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗ และประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔(๙) ข้อ ๒๕ วรรคสอง และข้อ ๒๖ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน จึงกำหนดข้อปฏิบัติ ข้อห้าม หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการในสังกัดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานราชการในสังกัดสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ พนักงานราชการต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กฎหมายระเบียบหรือประกาศของราชการโดยเคร่งครัดเสมอ

พนักงานราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามวรรคหนึ่ง ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๔ พนักงานราชการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๕ พนักงานราชการต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหลักเลื่อง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้

เสียหายแก่ราชการหรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานราชการด้วยกันเองและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

(๑๑) การกระทำอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้อ ๖ พนักงานราชการต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จ

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการก่อกวน กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

(๗) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

(๘) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้อ ๗ พนักงานราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๖ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๘ การกระทำผิดตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.๒๕๔๗ ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการกระทำดังต่อไปนี้ ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

(๒) การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
(๔) การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาหรือรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง
อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕ และฝ่าฝืน
ข้อห้ามข้อ ๖ อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานราชการกระทำผิดวินัย
ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นรายงานเป็นหนังสือตามลำดับชั้นให้หัวหน้าส่วนราชการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๙ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อหัวหน้าส่วนราชการ
ให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลว่าพนักงานราชการผู้นั้นกระทำผิด
วินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลว่าพนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้หัวหน้าส่วน
ราชการพิจารณาดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๐ ปรากฏว่ากรณีมีมูลว่าเป็นความผิด
วินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือและเปิด
โอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาแล้ว หัวหน้าส่วนราชการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด
ตามข้อกล่าวหา ให้หัวหน้าส่วนราชการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้
แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย
บุคคลตามที่หัวหน้าส่วนราชการเห็นสมควร และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามหลักเกณฑ์
วิธีการสอบสวนที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๑๐ ปรากฏว่ากรณีมีมูลว่าเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย
บุคคลตามที่หัวหน้าส่วนราชการเห็นสมควร และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามหลักเกณฑ์
วิธีการสอบสวน ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย โดยอนุโลม

ถ้าหัวหน้าส่วนราชการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๑๓ กรณีดังต่อไปนี้ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หัวหน้าส่วนราชการจะพิจารณา
ดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) พนักงานราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำ
รับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบหรือคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน โดยไม่กลับมา
ปฏิบัติราชการอีกเลย

(๓) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๔ หากผลการสอบสวนตามข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ หรือผลการพิจารณาตามข้อ ๑๓ หัวหน้าส่วนราชการเห็นว่าพนักงานราชการผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ค่าตอบแทน หรือลดเงินเดือนค่าตอบแทน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

หากผลการสอบสวนตามข้อ ๑๒ หรือผลการพิจารณาตามข้อ ๑๓ หัวหน้าส่วนราชการเห็นว่าพนักงานราชการผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษไล่ออก

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการทางวินัยกับพนักงานราชการใดที่มีได้กำหนดในระเบียบนี้ให้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย หรือตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ หัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายทวารัฐ สุตะบุตร)

ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน